

โคอารีของในหลวง

ทราบหรือไม่ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงบันทึก "โคอารี" แต่เป็นโคอารีพิเศษที่ทรงบันทึก ตั้งแต่เริ่มเสด็จพระราชดำเนินจากประเทศไทย ไปทรงศึกษาต่อ ณ ประเทศสวีเดน โดยเริ่ม บันทึกตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๙ ก่อนเสด็จพระราชดำเนินออกเดินทาง ๓ วัน จนถึง วันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๙ ถึงพระตำหนัก "วิลล่าวัฒนา" ประเทศ สวีเดน

ช่วงเวลานั้นประชาชนตกอยู่ในภาวะเสียขวัญอย่างรุนแรงเนื่องด้วยเหตุการณ์วิปโยคของแผ่นดินที่ต้องสูญเสียพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอาลัยอันทมิดลไปอย่างไม่มีใครคาดคิด ขณะที่พระประมุขพระองค์ใหม่มีอาจประทับเป็นมิ่งขวัญในบ้านเมืองได้ ยุวกษัตริย์ผู้ทรงมีพระชนมายุเพียง ๑๘ พรรษาทรงใช้พระปรีชาหลักแหลมด้านการสื่อสารมวลชนปลุกปลอบโยนราษฎรทั้งแผ่นดิน ให้รู้สึกว่ายังคงมีในหลวงประทับอยู่ใกล้ชิดและให้ราษฎรได้รับรู้ถึงน้ำพระราชหฤทัยผูกพันที่ทรงมีต่อประชาชนโดยส่งพระราชนิพนธ์ อันเป็นบันทึกประจำวันระหว่างเสด็จจากไทยกลับสวีเดนมาลงในหนังสือ "วงวรรณคดี" เมื่อเดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐ ความว่า

"วันที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๙ วันนี้ถึงวันที่เราจะต้องจากไปแล้ว...ตามถนนผู้คนช่างมากมายเสียจริงๆ ที่ถนนราชดำเนินกลางราษฎรเข้ามาใกล้จนชิดรถที่เรา นั่ง กลัวเหลือเกินว่าล้อรถของเราจะไปทับแข้งทับขาใครเข้าบ้าง รถแล่นฝ่าฝูงชนไปได้อย่างช้าที่สุด ถึงวัดเบญจมบพิตรรถแล่นได้เร็วขึ้นบ้างตามทางที่ผ่านมาได้ยินเสียงใครคนหนึ่งร้องขึ้นมาดังๆว่า "อย่าละทิ้งประชาชน" อยากจะร้องบอกเขาลงไปว่า "ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าจะละทิ้งอย่างไรได้..."